

ת"פ 25153/01/14 - מדינת ישראל נגד דוד סייג, רועי אזולאי, ספי אוחיון

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 25153-01-14

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

מדינת ישראל

נ ג ד

1..דוד סייג

2..רועי אזולאי

3..ספי אוחיון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ענבל אביב

עו"ד - סיבוני

עו"ד חופית אדרי

עו"ד ווהידי בשם עו"ד יאיר לחן

החלטה

עמוד 1

הנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון, שהוצג בביהמ"ש ביום 18.2.14, ואשר כלל תיקון כתב האישום, בכך שביום 6.1.14 בשעה 03:20 גנבו כ-100 מטר כבלי נחושת בשווי 10,000 ₪, מעמוד תאורה בכך שפתחו העמוד, הורידו המכסה, חתכו הכבלים ומשכו אותם החוצה כדי לגנבם אך נתפסו ברכב כשהכבלים במושב האחורי ובתא המטען-עבירה של גניבת קו תשתית.

במסגרת ההסדר רק נאשם 1 הורשע ונדחה לקבלת תסקירים. התובעת הודיעה כי בכל מקרה עמדתה הרשעה גם לגבי נאשמים 2 ו-3 אולם סוכם כי לאחר קבלת התסקירים ישובו ב"כ הצדדים להידבר.

לגבי נאשם 1-

הוא יליד 23.5.94, ולחובתו הרשעה קודמת מבימ"ש לנוער מיום 15.9.13 בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ותקיפה בצוותא חדא .

הוא אינו עובד , בעל 12 שנות לימוד, לא גוייס בשל מעורבותו בפלילים.

הוא בא מרקע משפחתי מורכב מאד וסבל מחסכים מילדות ובגיל 17 גר ברחוב עד שהוכנס לביתה של משפחה אומנת. לדבריו, היה זקוק לכסף לכן שיתף פעולה בביצוע העבירה ותפקידו היה לשמור על הרכוש הגנוב.

להתרשמות שרות המבחן, הוא הביע עמדה מטשטשת ומצמצמת וממעיט מחומרת העבירה עם זאת לוקח אחריות עליה ועל מניעה. הוא התקשה לערוך התבוננות פנימית על האופן בו מתנהל אך הביע רצון לקבל הכוונה מקצועית ולכן סברו כי יש לשלבו באפיק עונשי שיקומי והמליצו לשימו בפיקוח על מנת לשלבו בפרוייקט +18 יחד עם צו של"צ, אולם הייתה חוסר בהירות באשר למחויבותו לקשר ואכן הגיע למפגש אחד בלבד ואפילו לא התייצב למפגש עם קצינת המבחן לתיאום מקום השל"צ . לכן חזרו בהם מהמלצתם וצינו כי הוא אינו בשל לקשר טיפולי .

בהמשך, ניתנה לו הזדמנות נוספת ובתסקיר השלישי צוין כי יצר קשר עימם והתחייב למסור דגימות שתן לבדיקה. הוא הביע עמדה כי מבין מצבו והמחיר שמשלם וביטא מוטיבציה ראשונית להשתלב בטיפול. הוא עובד באופן מסודר במרכול ולאחרונה נראה שינוי באחריות אישית שמביע, הוא מפגין אכפתיות ורצון לקדם את חייו ומתוך כך פועל באופן אקטיבי, הן בתחום התעסוקה והן בקשר עימם הם ממליצים להימנע מהרשעה שיש בה לפגוע ביכולתו לעבוד ומבקשים להעדיף האפיק השיקומי. ממליצים על צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 200 שעות.

לאור עתירת התביעה למאסר, נתבקשה ונתקבלה חו"ד הממונה.

לגבי נאשם 2- הוא יליד 28.8.95. עברו נקי . עבר העבירה בהיותו תלמיד לפני גיוס. שוקל אפשרות להשתלב כשחקן כדורגל מקצועי. אף שמודה בעבירה מתקשה לראות חלקו בביצוע העבירה, כולל חיבורו לחברה שולית מתוך צרכי שייכות והוא בעל יכולת נמוכה לבחינה מעמיקה של מניעיו אך הוא בעל מערכת ערכים נורמטיבית והתרשמו כי למד לקח, ולכן בשל גילו הצעיר ועל מנת לא לחבל בעתידו כספורטאי ובדימוי העצמי, ממליצים להימנע מהרשעה ולהסתפק בעונש חינוכי של של"צ בהיקף של 140 שעות.

לגבי נאשם 3-

הוא יליד 26.9.94. ילדותו הייתה קשה ומורכבת וחווה חוסר יציבות וביטחון .

לחובתו הרשעה מאוחרת מיום 7.9.14 של היעדרות מן השרות בגינה נדון ל-58 ימי מאסר, מאסר מותנה והורדה בדרגה.

הוא סיים 12 שנות לימוד. עברו נקי אך בהיותו נהג חדש נפסל לשלושה חודשים בגין הסעת נוסעים מעבר למותר.

תיאר כי נגרר לסייע בביצוע העבירה.

למרות סביבת מגוריו השולית, אי היציבות שחווה וקשייו הרגשיים, הצליח להשלים לימודיו ולעבוד במקום מסודר, לוקח אחריות על אביו החולה, והפנים השלכות מעשיו. אולם קיימת נזקקות טיפולית והוא דוחה הצעה טיפולית לכן לא באו בהמלצה טיפולית. אולם למרות זאת המליצו להימנע מהרשעה בשל גילו הצעיר כדי למנוע פגיעה בעתידו יחד עם צו של"צ בהיקף 140 שעות. הדיון נדחה כדי לגבש תכנית של"צ אך לא הצליחו לאתרו והוא ניתק קשר עימם. בתסקיר השלישי צוין כי מספר חודשים נפקד משירותו הצבאי ובהמשך אושפז לאחר שנפצע בתאונת דרכים על רקע שתיית אלכוהול. ניתנה לו עוד הזדמנות ובתסקיר לאחר מכן צוין כי זומן לטיפול קבוצתי אך החסיר פגישות אולם מסר בדיקות שתן נקיות.

התברר כי אביו אובחן כסובל ממחלה סופנית , והוא עובד ומטפל בו.

הוא המשיך לדחות הצעות טיפוליות למרות שהתרשמו משימוש לרעה באלכוהול.

בנסיבות אלה המליצו על מאסר מותנה וקנס כספי. בהמשך דיווחו כי למרות שבעבר אמר להם שאושרה לו היעדרות מן הבסיס, למעשה הוא שוב נעדר מן השירות.

בזו הפעם, ולהתרשמותם רק מחשש מההליך המשפטי, הסכים לטיפול פרטני אך לא קבוצתי והם חזרו לכן על אותה המלצה.

ביהמ"ש ביקש מהנאשם לשוב בו ולהסכים לטיפול ובתסקיר האחרון צוין כי הביע נכונות רבה יותר מבעבר לקשר טיפולי ולכן החלו בתהליך טיפולי פרטני עימו ובחודש אפריל יערך ניסיון לשלבו בקבוצה. לכן בשונה מהעבר ממליצים על גישה טיפולית שיקומית אולם הוא אינו יכול לבצע צו של"צ בשל העובדה שעובד בשתי עבודות בנוסף לטיפול באביו , ונמצא בעומס רגשי משמעותי , אך ממליצים על צו מבחן והימנעות מהרשעה .

התביעה עומדת על עתירתה להרשעה אולם בשל התסקיר החיובי בעניינו של נאשם 1 הודיעה כי חוזרת בה מעתירתה למאסר בכלא ועותרים במשותף ל-6 חודשי מאסר מותנה יחד עם צו של"צ וצו מבחן למשך 18 חודשים והקנס על פי שיקול דעת ביהמ"ש, כשהתביעה עותרת לקנס גבוה בשל האופי הכלכלי של העבירה.

לגבי נאשם 2- למרות שעברו נקי עותרת התביעה להרשעתו , למאסר בעבודות שרות, מאסר מותנה וקנס גבוה.

לגבי נאשם 3- בשל הרשעתו המאוחרת, עותרים להרשעה, מאסר בעבודות שרות, תנאי וקנס גבוה.

ב"כ נאשמים 2 ו-3 עותרים לאמץ את המלצת שרות המבחן.

ב"כ נאשם 2 המציאה לביהמ"ש פס"ד מת.פ.12-10-12333 כפר סבא שם היה מדובר בעבירות של הכשלת שוטר והתנגדות למעצר ובימ"ש נמנע מהרשעה ועפ"ג מחוזי מרכז 21037-11-13: בגיר צעיר שלחובתו רישום קודם ללא הרשעה ואשר שרות המבחן לא המליץ על אי הרשעה ולמרות זאת בימ"ש מחוזי ביטל ההרשעה .

ההלכות באשר לאי הרשעה הן ידועות :

כבר בע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש, (פ"ד נ(3) 682) פסק בית המשפט העליון בעמ' 683 כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

על הלכה זו חזר בית המשפט העליון, מפי כבוד השופט א' פרוקצ'יה, בע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, (פ"ד נד(3) 685, 689):

ההמנעות מן ההרשעה הופכת, כמובן, באופן תיאורטי לקשה יותר ככל שהעבירה חמורה יותר ... כאשר מדובר בשורה של עבירות חמורות ... הופך עניין התחליף לענישה המצויה, לנושא קשה עוד יותר ליישום" [בר"ע 432/85, רומנו נ' מד"י, (תק-על 85 (3) 737)].

אין חולק כי בעבירות חמורות, חייב בית המשפט "להטביע חותם פליליות" על ידי הרשעת נאשם, שאם לא כן עלול הוא להעביר מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" [ע"פ 419/92 מדינת ישראל נ' כהן (פ"ד מז(3) 821, 835)].

בבואו לשקול את האפשרות של הימנעות מהרשעה, מצווה בית המשפט לשקול גם את הצורך בהרתעה אפקטיבית של עבריינים אחרים, ואת האינטרס הציבורי (ע"פ 2083/96 הנ"ל בענין כתב (פד"י נ"ב (3) 337, 341); ע"פ 2669/00 הנ"ל בענין פלוני; ע"פ (מחוזי ת"א) 1134/94 הנ"ל, וע"פ 1356/94 מדינת ישראל נ' ג'ורג' (לא פורסם)).

המשנה לנשיא, כבוד השופט ש' לוי, פרט בהלכת כתב (ע"פ 2083/96 הנ"ל), קווים מנחים, שאינם ממצים, להימנעות מהרשעה, ככל שמדובר בהיבט השיקומי של הנאשם, ואלו הם:

- (א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם;
- (ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה;
- (ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;
- (ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים;
- (ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות;
- (ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית?
- (ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה; האם הוא מתחרט עליה;
- (ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם;
- (ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. " (שם, בעמ' 334).

במקרה זה מדובר ללא ספק בעבירה חמורה של פגיעה בתשתיות.

הערך החברתי המוגן הינו בטחון הציבור , בריאותו ורכושו. גרימת נזק לעמוד החשמל מתוך כסף עלולה הייתה לגרום להפסקת אספקת החשמל לבתים, בתי חולים ומרפאות, ופגיעה קשה בציבור בכלל , בזקנים ובתינוקות בפרט. מדובר בעבירה חמורה ונפוצה, בגינה המתחם העונשי נע בין מאסר קצר בעבודות שרות למאסר בפועל , בהתחשב בנסיבות ביצועה, בשווי הנזק שנגרם לרכוש, ובפגיעה בציבור כתוצאה ממעשה העבירה, ולכן יש ממש בעתירת התביעה. אולם לא אוכל להתעלם מכך שמדובר בבגירים צעירים כבני 18-19, בעת ביצוע העבירות.

בית משפט עליון בע"פ 7781/12 בעניינו של פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 3.6.13. התייחס להשפעת הגיל על מדיניות הענישה. המחוקק התייחס לקבוצת בגירים צעירים בכך שקבע חובה לערוך תסקיר בטרם גזירת עונש מאסר על נאשם שטרם מלאו לו 21, וחוק הנוער קובע חובת מאסר במעון סגור שהוא בעל מאפיינים טיפוליים שיקומיים ובה ניתן לרצות מאסר עד גיל 20. בתיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז-1977 סעיף 40 יא' (1) קובע כי יש להתחשב, בקביעת העונש, בין היתר, בגילו של הנאשם.

עד גיל 21 המטרה העיקרית של התסקיר שיקום וזאת בטרם יגזר דינו של בגיר - צעיר למאסר. שיקולים אלה מקבלים משנה תוקף ככל שגיל הנאשם קרוב לגיל הקטניות ופרוסים כל חייו לפניו. מבלי לקבוע יתדות צוין כי נראה שלקבוצה זו יש ליחס משקל גבוה יותר, בדומה לקטנים, להמלצה של שירות המבחן לשלב הנאשם במסגרת שיקומית, אף שהשיקולים אינדיווידואליים ולעיתים יש לבכר שיקולי הרתעה וגמול על שיקולי שיקום. מדובר במדיניות שאומצה במדינות רבות: ארה"ב, גרמניה, שוודיה, אוסטריה פינלנד ושווייץ. יש מחקרים שהראו כי קיים קשר סיבתי שלילי על פיו מאסר ראשון לא רק שאינו מרתיע, אלא בסבירות גבוהה מביא למאסרים נוספים ולרצדיביזם.

כאמור, התביעה, ובצדק, הסכימה להימנע מעתירתה למאסר לגבי נאשם 1, שכבר הורשע ולכן לא ברורה עתירתה

למאסר לגבי שני האחרים.

למרות המלצת שרות המבחן מצאתי לאבחן בין הנאשמים:

לגבי נאשם 1- שהורשע בעבר, ייגזר דינו על פי ההסדר, לצו מבחן, צו של"צ בהיקף 200 שעות ומאסר מותנה אך בנסיבות אלה, בשל עיקרון אחדות הענישה, לא ישלם קנס אלא פיצוי סמלי.

לגבי נאשם 2- הוא הצעיר בחבורה, והיה תלמיד ב"ס בעת ביצוע העבירה. כמו כן עברו נקי לחלוטין, וביכולתו להשתלב בתחום הספורט כשחקן כדורגל מקצועי, ולכן אף שלא שיתף פעולה בטיפול, למרות נזקקות טיפולית גבוהה, ולכן אין המלצה טיפולית, מצאתי להימנע מהרשעתו ולהסתפק בצו של"צ, אך לכן, ולצורך האיזון, ישלם פיצוי ממשי לחברת החשמל. הוא עובד ואין סיבה שלא ישא בתשלום הנזק לו גרם.

לגבי נאשם 3- לחובתו הרשעה מבי"ד צבאי המופיעה בגליון ההרשעות הפלילי וצפוי שוב להישפט בגין נפקדות. מתברר היום התיצב בעצמו ונעצר ולבית משפט הובא בליווי שוטרים צבאיים. כמו כן, יצוין כי אביו עדיין עובר טיפולים קשים, כולל הקרנות. כפי שצוין בעבר בתסקיר, כוונתו ללמוד ולהשתלב באופן עצמאי בתחום המחשבים, שבו כפי הנראה שולט היטב, ולכן הרשעה לא תפגע באפשרות תעסוקה עתידית, ולכן מצאתי להרשיעו. כמו כן, הואיל ואין המלצה לצו של"צ, בדומה לאחרים, אף שלא יוטל עליו מאסר בעבודות שרות, יוטל עליו מאסר מותנה. מאידך גיסא, הואיל וקיימת נזקקות טיפולית גבוהה, ולמרות קשייו, משתף פעולה בהליך טיפולי, ולכן יוטל עליו צו מבחן, והואיל ועובד קשה ונושא בטיפול באביו, לא יוטל עליו קנס אלא פיצוי שיהא נמוך משל נאשם 2.

ניתנה והודעה היום כ"א אדר תשע"ה, 12/03/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

הכרעת דין

לאור האמור, אני מרשיעה את נאשם 3 על פי הודאתו בעובדות, בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"א אדר תשע"ה, 12/03/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

גזר דין

בהמשך להחלטתי האמורה אני גוזרת על הנאשמים עונשים כדלקמן:

לנאשם 1:

1. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור העבירה בה הורשע.

2. פיצוי בסך 500 ₪, לחברת החשמל, שישולם תוך 60 יום או יגבה כקנס.

3. ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים מהיום.

לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

4. יבצע 200 שעות שירות לתועלת הציבור ב מתנ"ס נווה אילן באשקלון , בהיקף שלא יפחת מ- 4 ש"ש בפיקוח שירות המבחן.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.

מוסבר לנאשם כי אם לא יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, ולשוב ולגזור את דינו לרכיבי ענישה נוספים.

לנאשם 2:

1. יבצע 200 שעות (ולא כמומלץ), שרות לתועלת הציבור במתנ"ס כצנלסון באשקלון, כאב בית , בהיקף שלא יפחת מ-4 שעות שבועיות.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.

עמוד 7

מוסבר לנאשם כי אם לא יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, ולשוב ולגזור את דינו לרכיבי ענישה נוספים.

2. פיצוי לחברת החשמל בסך 2,500 ₪, שישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מהעשירי בחודש אפריל 2015. אם לא יעמוד באחד התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי ויגבה כקנס.
3. יחתום על התחייבות בסך 7,500 ₪ להימנע במשך שנה מלעבור העבירה בה הודה. אם לא יחתום- יאסר לתשעים ימים.
- לנאשם 3:

1. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור העבירה בה הורשע.
2. פיצוי בסך 1000 ₪, לחברת החשמל שישולם בארבעה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.5.15. אם לא ישלם אחד התשלומים במועד- יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי, ויגבה כקנס.
3. ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים מהיום (בדומה לנאשם 1 ובשונה מהמומלץ). לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.
- מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים .

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"א אדר תשע"ה, 12/03/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

החלטה

עמוד 8

המוצגים יחולטו, יושמדו או יושבו לבעלים, על פי ערכם.

ניתנה והודעה היום כ"א אדר תשע"ה, 12/03/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה